

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

II. ÚS 268/2025-42

Ústavný súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu Ľuboša Szigetiho (sudca spravodajca) a sudcov Petra Molnára a Petra Straku prerokoval námietku zaujatosti uplatnenú sťažovateľom [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeným AKSK, s.r.o., Nám. SNP 15, Banská Bystrica, proti predsedníčke a členom I. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky konajúcim vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 771/2025 a takto

rozhodol:

1. Sudcovia I. senátu Ústavného súdu Slovenskej republiky Jana Baricová, Miroslav Duriš a Miloš Maďar **nie sú vylúčení** z konania a rozhodovania vo veci vedenej Ústavným súdom Slovenskej republiky pod sp. zn. Rvp 771/2025.
2. Toto uznesenie nadobúda právoplatnosť a vykonateľnosť okamihom jeho prijatia Ústavným súdom Slovenskej republiky.

Odôvodnenie:

I.

Skutkový stav

1. Ústavný súd vedie pod sp. zn. Rvp 771/2025 konanie o ústavnej sťažnosti z 24. marca 2025 sťažovateľa [REDACTED], [REDACTED], [REDACTED], zastúpeného AKSK, s.r.o., Nám. SNP 15, Banská Bystrica, proti uzneseniu Správneho súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 5S/42/2024 z 22. januára 2024.
2. Táto vec bola pridelená sudkyňi spravodajkyňi Jane Baricovej, ktorá je členkou I. senátu ústavného súdu, ktorý podľa Rozvrhu práce Ústavného súdu Slovenskej republiky na obdobie od 1. januára 2025 do 31. decembra 2025 (ďalej len „rozvrh práce“) pracuje v zložení Jana Baricová (predsedníčka senátu) a sudcovia Miroslav Duriš a Miloš Maďar.
3. Sťažovateľ podaním zo 7. apríla 2025 vzniesol námietku zaujatosti proti všetkým členom I. senátu ústavného súdu po tom, ako sa 26. marca 2025 dozvedel o rozhodovaní svojej veci týmto senátom. V úvode explicitne uviedol, že svoju námietku nezakladá na okolnostiach, ktoré spočívajú v postupe sudcov v tomto konaní alebo v ich rozhodovaní v iných veciach. Z ďalšieho

obsahu uplatnenej námietky však vyplýva, že členovia I. senátu (Jana Baricová a Miloš Maďar) rozhodovali v iných veciach vedených pod sp. zn. I. ÚS 470/2022 a I. ÚS 482/2023, kde boli sťažovateľmi rodičia sťažovateľa. Poukazuje na obsah rozhodnutí v týchto veciach a vyvodzuje z neho negatívny vzťah členov I. senátu k svojim rodičom.

4. V podstatnom uvádza: „S pravdepodobnosťou hraničiacou s istotou je vylúčené, aby členovia prvého senátu, vrátane sudkyne spravodajkyne a ostatných dvoch členov, ktorí sú vysoko erudovanými právnikmi, tešiacimi sa vynikajúcej profesionálnej povesti, rozhodli tak, že rozhodnutia kasačného súdu vo veciach životného prostredia sa stávajú len akademickými článkami bez schopnosti zabezpečiť reálnu a materiálnu ochranu životného prostredia. Tento senát tak musel rozhodnúť práve pre svoj negatívny vzťah k rodičom sťažovateľa, keď aj z tohto uznesenia možno implicitne odvodiť tú skutočnosť, že rodičov sťažovateľa považuje na notorických sťažovateľov, ktorí zostali pasívni, keď sa neprihlásili do príslušného administratívneho konania. Súčasne tým nepriamo takisto prejedlikoval prípadné rozhodovanie vo veci samej, t. j. či rodičom sťažovateľa prislúcha alebo neprislúcha postavenie opomenutých účastníkov administratívneho konania. To napokon potvrdzuje aj prvé uvádzané uznesenie č. k. I. ÚS 482/2023-57. Ak prvý senát takto negatívne rozmýšľa a prejedlikuje rozhodovanie o inej ústavnej sťažnosti rodičov sťažovateľa, je veľmi pravdepodobné, že rovnako bude rozmýšľať aj o sťažovateľovi, ktorý je synom rodičov sťažovateľa, má rovnaké meno aj priezvisko ako jeho otec a má trvalý pobyt v rovnakom rodinnom dome, t. j. na rovnakej adrese. Sťažovateľ pritom nemusí jednoznačne preukázať, že členovia prvého senátu nie sú nestranní. Postačí, ak by informovaná a rozumná osoba nemohla považovať členov tohto senátu za nestranných. Na základe vyššie uvedených skutkových a právnych dôvodov teda sťažovateľ uplatňuje svoju námietku zaujatosti proti celému prvému senátu ústavného súdu a navrhuje, aby bol tento senát vylúčený z ďalšieho pojednávania a rozhodovania vo veci Rvp 771/2025.“

5. Členovia I. senátu ústavného súdu sa k uplatnenej námietke zaujatosti vyjadrili podaním z 23. apríla 2025, z ktorého vyplýva, že k rodičom sťažovateľa ani sťažovateľovi nemajú žiaden vzťah ani pomer, takisto ani k jeho zástupcovi, ani k veci ako takej, a preto nemajú ani žiaden dôvod cítiť sa vo veci zaujatí. K sťažovateľom tvrdenému „prejedlikovaniu výsledku konania“ poukázali na precedenčnú záväznosť rozhodnutí ústavného súdu, keď práve jednotnosť rozhodovania ústavného súdu a vzájomná kompatibilita jeho rozhodnutí je dôležitá aj pre zachovanie právnej istoty a rovnosti účastníkov konania.

6. Podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) ak ide o rozhodovanie v senáte ústavného súdu, o vylúčení sudcu ústavného súdu rozhoduje iný senát ústavného súdu určený rozvrhom práce.

7. Podľa čl. IV bodu 1 písm. b) rozvrhu práce o vylúčení sudcu pri rozhodovaní v senáte podľa § 51 ods. 2 prvej vety zákona o ústavnom súde rozhoduje druhý senát, ak ide o sudcov prvého senátu.

8. Pokynom predsedu ústavného súdu z 24. apríla 2025 bolo námietka zaujatosti pridelená II. senátu ústavného súdu, ktorý ho v súlade s citovaným článkom rozvrhu práce prerokoval v zložení Ľuboš Sziget (predseda senátu a sudca spravodajca) a sudcovia Peter Molnár a Peter Straka (ďalej len „námietkový senát“).

II. Posúdenie vecí ústavným súdom

9. Požiadavka nestrannosti sudcu sa dotýka samej podstaty spravodlivosti a jej vnímania. Nestrannosť znamená absenciu zaujatosti či predsudku. Znamená, že sudca nemá žiaden osobný záujem na výsledku konania. V judikatúre Európskeho súdu pre ľudské práva (ďalej len „ESLP“), na ktorú nadväzuje aj judikatúra ústavného súdu, sa rozlišuje nestrannosť subjektívna a nestrannosť objektívna. Subjektívne chápanie nestrannosti je posudzovaním správania súdu (sudcu). Subjektívna nestrannosť sa prezumuje, až kým nie je dokázaný opak, čo však je zriedkavý prípad. Nestrannosť z hľadiska správania sudcu je vlastne nedostatok subjektívnej nezaujatosti, o ktorom svedčí správanie sudcu. Objektívna nestrannosť sa naproti tomu neposudzuje podľa subjektívneho stanoviska sudcu, ale podľa objektívnych symptómov. Sudca môže subjektívne rozhodovať absolútne nestranné, ale napriek tomu jeho nestrannosť môže byť vystavená oprávneným pochybnostiam so zreteľom na jeho štatút či funkcie, ktoré vo veci vykonával. Práve tu sa uplatňuje tzv. teória zdania, podľa ktorej nestačí, že sudca je subjektívne nestranný, ale musí sa ako taký aj objektívne javiť v očiach strán. Podľa názoru ESLP objektívny aspekt nestrannosti je založený na vonkajších inštitucionálnych, organizačných a procesných prejavoch sudcu a jeho vzťahu k prerokúvanej veci a účastníkom konania. Rozhodujúcim prvkom rozhodovania o zaujatosti zákonného sudcu je to, či obava účastníka konania (jeho právneho zástupcu) je objektívne oprávnená. Treba rozhodnúť v každom jednotlivom prípade, či povaha a stupeň vzťahu sú také, že naznačujú nedostatok nestrannosti súdu (rozsudok ESLP vo veci Pullar v. Spojené kráľovstvo).

10. Podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde sudca ústavného súdu je vylúčený z konania a rozhodovania vo veci, ak so zreteľom na jeho pomer k veci, účastníkom konania, zúčastnenej osobe alebo ich zástupcom možno mať pochybnosti o jeho nezaujatosti. Dôvodom na vylúčenie sudcu ústavného súdu nie sú okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v konaní o prerokúvanej veci alebo v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde.

11. Podľa § 50 ods. 2 zákona o ústavnom súde účastník konania má právo vzniesť námietku zaujatosti proti sudcom ústavného súdu, ktorí majú jeho vec prerokovať a rozhodnúť. Námietku zaujatosti je účastník konania povinný vzniesť do desiatich dní odo dňa, keď sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Účastník konania je povinný uviesť, kedy sa dozvedel o dôvodoch vylúčenia. Námietku zaujatosti musí účastník konania odôvodniť. Sudca ústavného súdu, proti ktorému námietka smeruje, je povinný sa k námietke zaujatosti vyjadriť. Na opakované námietky zaujatosti podané proti tomu istému sudcovi ústavného súdu z toho istého dôvodu ústavný súd neprihliadne, ak už o predchádzajúcej rovnakej námietke zaujatosti rozhodol.

12. Z obsahu vznesenej námietky vyplýva, že dôvodom, pre ktorý sťažovateľ namieta zaujatosť označených sudcov ústavného súdu, je nespokojnosť s ich skoršími rozhodnutiami o sťažnostiach jeho rodičov. Dôvodom na vylúčenie sudcu podľa § 49 ods. 1 zákona o ústavnom súde však nie sú (nemôžu byť) okolnosti, ktoré spočívajú v postupe sudcu ústavného súdu v jeho rozhodovaní v iných veciach na ústavnom súde. Uplatnený dôvod vylúčenia sudcu je teda zo zákona priamo neprípustný. Iné dôvody sťažovateľ neuviedol. Zároveň je potrebné dodať, že uplatnený dôvod namietanej zaujatosti sa ani priamo netýka sťažovateľa, jeho zástupcu alebo prejednávanej veci, ale rozhodovania vo veciach jeho rodičov.

13. Z už uvedeného vyplýva, že námietka zaujatosti vznesená sťažovateľom proti sudcom I. senátu ústavného súdu nie je spôsobilá viesť ku konštatovaniu ich vylúčenia z konania z niektorého zo zákonom stanovených dôvodov, a preto námietkový senát rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto uznesenia.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu ústavného súdu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 14. mája 2025

Luboš Szigeti
predseda senátu